

Åse Sørensens historie om Spedalsø

I efteråret 1939 blev jeg gift med planteskole søn Aage Sørensen og kom her til Spedalsø. Min mand var søn af Karl Sørensen, som startede planteskolen i året 1900 og byggede Spedalsø 52B i 1904. Det var stor og rummeligt, der skulle være plads til eleverne (værelser), som var på kost og logi. Senere blev der bygget et hus i haven Spedalsø 52A. Det var lagerrum med elevværelser og udsalg af planter fra lagerrummet. Samt et mindre hus til hestestald, vognpark, siden garage.

Jorden der hørte hertil gik ned til Dagnæs bæk. Det nederste stykke jord var meget fugtigt og der voksede piletræerne flittigt. Det var en dejlig legeplads for kvarterets drenge. Møderne var vel ikke så glade, når drengene kom snavsede hjem, måske med våde sokker. I dag ligger der flere rækkehuse på jorden.

I begyndelsen lejede K. Sørensen jorden, hvor Læsøgade nu ligger, til dyrkning af planter.

Der er sket store forandringer på Spedalsø siden. Husene er stort set de samme, men alle – omtrent alle – pudset op og meget smukke.

Der var mange butikker og virksomheder. Ved siden af planteskolen lå Manniches blomstergartneri, med drivhuse og butik, overfor kurvemager Pætau derefter Stenstrøm, karetmager var det vidst og billedskærer Rheen. På hjørnet overfor Købmandsbutikken, i et festligt lille gammelt hus med to lejligheder – meget småt – og en lille idyllisk gård. Der var to købmænd mere på Spedalsø. Et mælkeudsalg, en lille grøntbutik, bager med butik, senere også slagter.

Jeg husker mælkebilen kørte og vi fik mælken bragt til døren hver dag. Rundstykker stod udenfor døren lørdag morgen. Fiskemanden med hans hestevogn én gang om ugen. I min svigermor tid kom slagteren også én gang om ugen i hestevogn, så hun kunne få hendes kalvefjerding til søndagsmiddagen.

De unge elever, der arbejdede hårdt med spade, når planterne skulle plantes eller graves op, skulle have solide og nærende mad.

I dag er her blevet en stille gade, ikke hvad angår biler, de suser forbi – håber ikke der bliver flere, når vi får et Bilka. I 1939 var det kun Manniches og os, der havde bil.

Børnene der leger ude, ser vi ikke – måske er der ingen - ? Der var mange børn i tyverne, trediverne, fyrrerne og halvtredserne, de er flyttet herfra med deres børn, børnebørn og sågar oldebørn. Det er en stille gade, hvad det angår.

Ungdom – Tidligere var der gartner elever 3-4 både hos Manniches og her. Billedskærer Rehn 4 mand på værksted. Nu er vi et par helt gamle mennesker i gaden, mest folk op i alderen, men ikke gamle, som tager på arbejde hver dag, og flere der lige er på efterløn.

Maskinværkstedet Cristiansholm, med den store gamle dejlige have med en masse fugle, er der sikkert en god beskrivelse af andet sted og de to gamle brødre, der drev det.

Karl Sørensen blev påbudt at betale til brolægning af Spedalsø 1549,64 i september 1925. Første afdrag 10. marts 1926. Færdig betalt 29/3-1930. Det var mange penge dengang.